

2010. október 01. – 1431. sávál 22. Az iszlám és az ember felszabadítása

A dicsőség Allahot illeti, és Allah dicsérje és üdvözítse az a prófétát, aki után nem jött több. Továbbá:

A magasztos Urunk mondta: (Ó emberek! Férfiből és nőből teremtettünk benneteket, és nemzetekké és törzsekké tettünk titeket, hogy ismerkedjétek. A legnemesebb közületek Allah előtt a legistenfélőbb. Allah bizony mindent Tudó, mindenről Tájékozott.)

Korán, 49: 13.

A magasztos Allah az embert egyetlen ősből és fajból teremtette. Az összes ember Ádámhoz és Évához vezethető vissza. E két ősből rengeteg férfit és nőt szaporított. Szétválasztotta őket és nemzetekké és törzsekké alkotta az emberiséget, hogy ismerkedjenek egymással. Így alakult ki a kölcsönös támogatás, segítség, öröklés, és a rokonok iránti jogok betartása. Majd Allah ez után tudtunkra adta, hogy nála mi is a mérce:

(A legnemesebb közületek Allah előtt a legistenfélőbb.)

Tehát Allah előtt a legnemesebb és legkegyesebb az, aki a legistenfélőbb: aki a legtöbb istenszolgálatot hajtja végre, és aki a legtávolabb áll a bűnöktől. Ezért is mondta Allah:

(Allah bizony mindent Tudó, mindenről Tájékozott.)

Vagyis mindent tud a helyzetetekről és lehetőségeitekről, és jól tudja, hogy ki az, aki kívül és belül egyaránt istenfélő, és ki az, aki csak kívülről istenfélő, de belülről nem. Így mindkét felet a maga érdemei szerint tudja jutalmazni.

Az értékrend mércéje a magasztos Urunk előtt az istenfélelem. Erről a Próféta – *Allah*

dicsérje és üdvöztse

– ezt mondta:

„Ó emberek! Az Uratok bizony egy! Az apátok is egy! Bizony, hogy nem jobb az arab a nem arabnál, sem a nem arab az arabnál! Sem a vörös a feketénél, sem a fekete a vörösnél! Csakis az istenfélelem által!...”

Ahmed.

Az iszlám nem emelt ki egy fajt a többi közül azok fölé. Színt sem helyezett a többi szín elé. Az emberek a magasztos Urunk előtt mind egyformák, egyenlők, nincs köztük differencia vagy különbség, csakis a hit, az istenfélelem és a jótettek által. Sok szolga vált tisztessé az iszlámja és a hite következtében. És hány nemes úr vált megalázottá a hitelensége és ellenszegülése következtében. Omar – Allah elégedettsége vele – azt szokta mondani: „Abu Bakr az urunk, aki felszabadította az urunkat, vagyis Bilált – Allah elégedettsége velük.” Bukharí. Az iszlám a kezdetektől egyenlőségjelet húzott az urak és a szolgák közé. Mindannyian Allah szolgái. Így a nemes urat nem menti fel Allah imádata alól a nemessége és uralkodói mivolta. A szolgától pedig nem vár el az iszlám több imádatot, mert szolgasorsa van. Ellenkezőleg, az iszlám a rabszolgának enyhítést adott tekintettel a szolgasorsára, irgalomból és együttérzésből iránta. Az iszlám különleges figyelmet nyújt a rabszolgáknak. A rabszolga, ha rendesen teljesíti az Isten iránti istenszolgálatait, és az ura kötelességeit kétszeres jutalmat kap, ahogy ezt Bukharí lejegyezte Abu Múszá –

Allah elégedettsége vele

– közlésében. Az iszlám óva intett a kízásuktól és a méltánytalan bánásmódjuktól.

Ellenben ösztönzött és kért a velük történő jó bánásmódra. Allah Küldöttje –

Allah dicsérje és üdvöztse

– mondta:

„...A testvéreitek a tulajdonaitok. Allah a hatalmatok alá helyezte őket. Nos, akinek a testvére a hatalma alatt áll, az abból etesse, amit eszik. Abból öltöztesse, amit felvesz. Ne kényszerítsétek őket erejükön felülire. Ha mégis, akkor segítsétek őket.”

Bukharí.

Abu Maszúdnak pedig azt mondta, amikor az megütött egy rabszolgát, majd felszabadította:

„Ha nem tetted volna, a Tűz bizony megpörkölt volna, vagy megégetett volna.”

Muszlim. Az iszlám a rabszolga megütésének, megverésének, kízásának vagy elrettentő példává tételének jóvátételül annak felszabadítását tette.

Az iszlám a rabszolga-felszabadítást és a rabszolgaság megszüntetését céljául tűzte ki több módon is:

A rabszolgával való méltánytalan bánásmódtól történő óva intés. A rabszolgaság fokozatos felszámolásával, hiszen csak háború útján lehetett rabszolgához jutni – vallási előírások betartásával –, és tilossá tette a fosztogatás, rablás és elnyomás útján történő rabszolgaságot. Az iszlám bűnné nyilvánította a szabad ember rabszolgaként eladását. Előírt olyan módokat, amivel felszámolta a rabszolgaságot, és megszüntette a rabszolgaság igáját az emberiségről. Világossá tette, hogy a szabadság az emberek alapállapota. És megadta a lehetőséget a birtokolt rabszolgának, hogy megvásárolja a szabadságlevelét. A rabszolga-felszabadítást az iszlám a zaká egyik fizetési módjává tette a nyolc közül. És előírta az iszlám, hogy ha egy rabszolgának több ura van, és az egyik felszabadítja az ő részét, akkor a többi társának ki kell fizetni a részüket és szabaddá kell tenni a rabszolgát. Ha egy úr tedbírt ajánlott a rabszolgának (ha meghalok szabad leszel) ez kötelezi az örökösöket. Ha egy szabad egy rabszolga nővel hált és az gyermeket szült neki, tilossá vált annak a nőnek az eladása, és gyermeke anyjává vált, ami azt jelenti, hogy a szabad és a rabszolga közti állapotba lépet előre. És ha a gazdája, a gyermekének apja meghal, akkor szabaddá válik a nő.

A rabszolga-felszabadítás egyik eszköze volt ugyancsak, hogy az iszlám a rabszolga felszabadítását keffaraként is el lehetett végezni, olyan bűnök jóvátételeként, amiket egy muszlim elkövethet. Ennek három típusa van: az első a kötelező, ha képes rá. Ilyen a véletlen szándékból elkövetett emberölés jóvátétele, vagy a dziharé (amikor tilossá teszi maga számára a feleségét fogadalmi kijelentéssel)

. A második a választható felszabadítás, mint ahogy a szándékos eskütevés jóvátétele esetében. A harmadik, ajánlott rabszolga-felszabadítás, ami a legkomolyabb istenszolgálatok közé tartozik. Allah Küldöttje – Allah dicsérje és üdvözítse – mondta: „Aki felszabadít egy muszlim rabszolgát, annak Allah cserébe a rabszolga minden testrészéért megóvjá a felszabadító azonos testrészét a Tűztől, még a nemi szerve által a felszabadító nemi szervét is.” Bukharí és Muszlim.

Hasonlítsd hát össze ezeket a Koránidézeteket és hagyományokat, amelyek az emberek felszabadítására ösztönöznek egyetlen idézetével a Bibliának, amiben milliók hisznek: Mózes V. 20. rész: „10. Mikor valamely város alá mégy, hogy azt megostromold, békességgel kínáld meg azt. 11. És ha békességgel felel néked, és kaput nyit, akkor az

egész nép, a mely találtatik abban, adófizetőd legyen, és szolgáljon néked.” És amikor eljött a kereszténység elfogadta azt a rabszolgaságot, amit a zsidók gyakoroltak. Nincs egyetlen idézet sem a bibliában, amely tiltaná a rabszolgaságot, vagy bűnössé tenné a rabszolgasorsba taszítót, vagy ösztönözne annak elvetésére, és törekedne a megszüntetésére. Ellenkezőleg, a főpapok és magasrendű szerzetesek voltak a legnagyobb rabszolga-kereskedők a világon.

Allah szolgálja! Az iszlám azért jött, hogy az embereket kirántsa a teremtmények iránti rabszolgai megaláztatásból, és hogy helyette az igaz Allah szolgálatába emelje föl őket. Olyan szolgálatba, amellyel a legfontosabb teremtményeit jellemezte, és szidta azokat, akik kiléptek ebből. Az angyalait és a prófétáit jellemezte ezzel a szolgálattal mondva: (Az ok, akik az Uradnál vannak nem önteltek Őt imádni. Magasztalják őt és neki borulnak le.)
Korán, 7: 206.

Valamint Noéről azt mondta:

(Azok leszármazottai, akiket Noéval együtt vittünk, ő bizony hálás szolga volt)

Korán, 17: 3.

Ábrahámról és Jákobról – békesség velük – azt mondta:

(És emlékezz a szolgálainkra Ábrahámra, Izsákra és Jákobra, akik komolyak és bölcssek voltak)

Korán, 38: 45.

Jézusról azt mondta – békesség vele –, akiről azt állítják, hogy egyszerre isten és próféta:

(A Messiás nem veti meg azt, hogy Allah szolgálja legyen...)

Korán, 4: 172.

Azt is mondta róla a magasztos Allah:

(Nem más ő, mint egy szolga, akit kegyben részesítettünk, és Izrael népe számára például állítottuk.)

Korán, 43: 59.

A Prófétaját Mohammedet – Allah dicsérje és üdvözítse – is isten szolgáljaként jellemezte amikor az a legteljesebb állapotban volt és a legtisztéletreméltóbb helyzetben, és megparancsolta ezt neki, hogy a haláláig szolga maradjon:

(És imádd hát az Uradat, amíg el nem érkezik hozzád a bizonyosság)

Korán, 15: 99.

A magasztos Allah a tudunkra adta a teremtésünk legfőbb célját, sőt az egek és a Föld teremtésének célját, sőt minden dolog teremtésének célját, ami nem más, mint az Ő imádata.

(És nem másért teremtettem a dzsinnt és az embert, mint hogy engem imádjanak)

Korán, 51: 56

Az iszlám és az ember felszabadítása

Written by admin

Thursday, 04 November 2010 20:06 - Last Updated Monday, 14 February 2011 21:52

Allahot kérjük arra, hogy tegyen minket olyanokká, akik őszintén és híven őt imádják, és akik az ő szolgái lesznek.

**Allah dicsérje és üdvözítse a Prófétánkat, Mohammedet, az ő családját és a kortársait.
Allah tudja igazán!**